

[Justitsministeren]

ikke er motiveret til at komme ud af deres dårlige økonomiske situation.

Forslaget indebærer, at skifteretten i forbindelse med konkursbehandling kan ned-sætte skyldnerens restgæld til et realistisk beløb samtidig med, at der fastsættes en henstands- og afdragsordning. Da skyldneren herved bliver tilskyndet til at afvikle sin gæld, vil en sådan ordning også kunne være til fordel for kreditorerne.

Lovforslaget er udformet på grundlag af betænkning nr. 957/1982, der er afgivet af et sagkyndigt udvalg under justitsministeriet, men er i forhold til betækningsudkastet begrænset til kun at angå gældssanering i konkurs. Udvalget foreslår i betænkningen, at der gennemføres regler både om gældssanering i tilknytning til en forudgående konkursbehandling og regler om gældssanering uden for konkurs. De sidstnævnte regler tager sigte på også at give skyldnere, som ikke ejer aktiver, og hvor konkursbehandling som følge heraf ikke kommer på tale, mulighed for i skifteretten at opnå sanering af deres gæld.

Justitsministeriet er i princippet enig i, at det af flere grunde kunne være ønskeligt, at en ordning med gældssanering også kom til at omfatte tilfælde, hvor den pågældende skyldner ikke undergives konkursbehandling.

I høringsudtalelserne vedrørende betækningsforslaget er der imidlertid navnlig fra domstolens side peget på, at en gennemførelse af regler om gældssanering uden for konkurs ville nødvendiggøre, at der tilførtes skifteretterne meget betydelige personale-mæssige ressourcer. I den forbindelse har domstolene også givet udtryk for, at det ikke vil være rimeligt at anvende betydelige ressourcer på en sådan ny arbejdsopgave, uden at der er skabt sikkerhed for en rimelig afvikling af de øvrige domstolssager. I sammenhæng hermed er der henvist til den betydelige stigning i sagsantallet, som er sket på næsten alle sagsområder inden for de senere år. Der er derfor i høringsudtalelserne peget på den mulighed foreløbig at begrænse gældssaneringsordningen til konkurstillfælde.

Justitsministeriet har foretaget en vurdering af de økonomiske konsekvenser ved en gennemførelse af regler om gældssanering uden for konkurs. Det bør understreges, at der ikke foreligger erfaringer, der kan give grundlag for en beregning af udgifterne ved ordningen, og at skønnet derfor er forbundet

med betydelig usikkerhed. Udgifterne vil bl.a. afhænge af, hvor mange skyldnere der ville indgive begæring om gældssanering, og af den praksis, der anlægges af domstolene ved bedømmelsen af begæringerne.

På grundlag af en undersøgelse om bl.a. antallet af skyldnere, der har afgivet insolvenserklæring til fogedretterne, må det foreløbig skønnes, at op til omkring ca. 10.000 personer årligt ville have interesse i at indgive anmodning om gældssanering. De pågældende ville alle blive indkaldt til et vejledningsmøde i skifteretten. Det må antages, at der i ca. 4.000 sager ville blive åbnet forhandling om gældssanering, og at der i ca. 2.000 tilfælde ville ske indkaldelse af samtlige kreditorer m.v. med henblik på etablering af en gældssanering.

På denne baggrund skønner justitsministeriet, at en gennemførelse af en ordning med gældssanering uden for konkurs ville nødvendiggøre ansættelse af omkring 15 dommerfuldmægtige og et tilsvarende antal kontorfunktionærer ved domstolene, ligesom det ville være nødvendigt visse steder at udvide lokalekapaciteten.

Herudover skulle der af det offentlige afholdes udgifter til advokatbistand m.v.

På grundlag heraf må det antages, at de samlede udgifter ved gennemførelsen af en ordning med gældssanering uden for konkurs af konkursbehandling ville udgøre op mod 16 mill. kr. Som nævnt ovenfor er skønnet behæftet med betydelig usikkerhed.

Efter regeringens opfattelse ville det næppe i den nuværende situation være realistisk at søge domstolene tilført ressourcer, der kunne opveje merarbejdet ved gennemførelse af en gældssaneringsordning uden for konkurs. Justitsministeriet har på denne baggrund fundet det rigtigst, at ordningen foreløbig begrænses til tilfælde, hvor skyldneren har været undergivet konkursbehandling. Der vil herved som påpeget i de ovennævnte høringssvar kunne blive mulighed for at indvinde erfaringer med nyordningen, således at der skabes grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om en udvidelse af ordningen til også at gælde uden for konkurstillfælde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.